

KULD MUNA

NR 13

OKTOOBER 2010

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

Selgunud on Aasta Õpetajad 2010

Kevadel oli kõikidel tibutarelastel võimalus esitada oma arvamus, kes esitada Aasta Õpetaja 2010 kandidaadiks. Tibutare Aasta Õpetajaks valiti Piilude rühma õpetaja Marika Kuusmann, kelle esitasime Harjumaal Aasta Õpetaja konkursile.

Aasta õpetaja tiitli eesmärgiks on tõsta esile, tunnustada ja tutvustada üldsusele õpetajaid, kasvatajaid, haridusasutuste juhte ja teisi haridustöötajaid, kelle töö ja isiklik eeskuju on oluliselt kaasa aidanud noorte kujunemisele mitmekülgset arenenud isiksusteks ning positiivselt mõjutanud haridusasutuse, piirkonna ja Eesti elu.

Sel aastal valiti Harjumaal aasta õpetajateks 21 haridustöötajat, kellest kaks valiti maakonda esindama riiklikul tasandil.

Üks väljavalitu pidulikule haridus- ja teadusministri vastuvõtule on meie Marika.

Marika Kuusmann
on
Aasta Õpetaja 2010

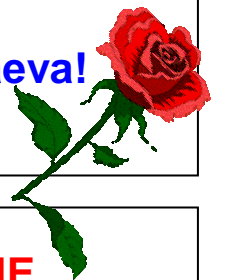
Palju õnne kõikide tibutarelaste poolt!

LAUL ÕPETAJAST

Maimu Linnamägi

Ma püüdsin õpetajast laulu luua -
ei saanud paberile ridagi.
Ma tahtsin talle täna lilli tuua -
ei tulnud sellest välja midagi.
Nüüd istun mina mures üpris suures,
et olin jälle nõnda saamatu.
Ja mõtlen, et kui ükskord kasvan
suureks,
ma kirjutan tast terve raamatu.
Ja aednikuks ma hakkam ühteagu:
mu aed on aasta läbi õisi täis,
ning õpetaja, nõnda nagu praegu,
ka siis mu juures vahel külas käib.
Las istuda siis aias, roosid süles,
ja lugeda mu oma raamatust,
et püüdsin temast ammu laulu luua,
kuid olin selleks liiga saamatu.

Ilusat õpetajatepäeva!

ÕNNITLEME

1.oktoober - **MARJE TÕNSIL**

10.oktoober - **KATRIN MÄELT**

28.oktoober - **ENE RANNAMETS**

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt. Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustas loos.

Seekord on luubi all meie lasteaia üldruumide koristaja **KÜLLI JÄRVETSON**.

Nimi: KÜLLI JÄRVETSON

Sünniaeg, tähtkuju
18.12.1969.a., Ambur

**Kellena Sa Tibutares
töötad**
Koristaja.

Kaua Sa oled Tibutares töötanud
Kaks aastat.

Kuidas sattusid lasteaeda tööle
Alguses oma ema asendama, hiljem jäingi.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam
Tulla tööle, kui maja on tühi. Siis valitseb täielik vaikus ja rahu. Võtan oma harjad ja lapid ning kukun koristama.

Mis on Sinu töö juures kõige raskem
Minu töös pole rasket midagi. Tuleb olla lihtsalt hoolas.

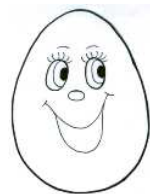
Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)
Tean, kui tähtis on näidata välja lastele armastust nende vastu, näidata, et hoolid neist.

Sinu enda lasteaiakogemus (lapsepõlv)
Käisin Tabasalu lasteaias. Sellel ajal oli ööpäevane lasteaed. Esmaspäeval tulin ja reedel läksin koju. Meenutades ei meeldinud see mulle.

Millised on sinu huvid ja hovid
Meeldib matkata looduses. Minu kireks on aiapidamine – kaunid lilled, pöösad, puud. Meeldib ka käsitööd teha.

Mida tahad veel rääkida
Mul on väga tore ja töökas mees. Kaks toredat last. Meie kõigi suur lemmik on väike koer Stella.

See, mida me näeme, kuuleme ja tajume, mõjutab meie tuju ja enesetunnet. Kui hommikul ärgates tervitab sind särav päike ning rõõmus naeratus, on terve päev päikseline. Kui avastad või kuuled midagi, mis tuju rikub, on kogu päev pilvine. Rubriigis „**Muna tujud**“ saate lugeda, mis tibutarelaste meele rõõmsaks ja mis mõruks teeb.

Tibutare katusel käivad onud!

Seekord on aga tegemist tibutarelaste jaoks rõõmsa sündmusega, sest onud katusel on remondimehed, kes parandavad meie katust.

Loodame, et varsti saab katus korda ning me ei pea hirmu tundma lähenevate sügisvihmade ja sulava lumevee ees.

Vahendite ja mänguasjade korrashoid õppeklassis!

Meil kõigil on hea võimalus kasutada erinevaid mängu- ja õppevahendeid õppeklassist, võttes neid rühma või viies tegevusi läbi õppeklassis. Kurvastuseks aga ei lähe asjad ise õigesse kohta tagasi ning sageli ei anta ka teada, kui midagi on katki või kadunud.

Kes õppeklassis segadust loovad?
See vist on kivi meie õpetajate kapsaaeda. Oma lohakusega oleme aga ka eeskujuks lastele.

ESIMENE KUU KOOLIS

Kevadel lõpetas Tibutare lasteaia kaks rühmatäit lapsi. Nende hulgas ka Kiisude rühmast Mariia-Elisabeth, kes ikka ja jälle tuleb pärast koolipäeva lasteaeda külla ning räägib oma esimestest koolimuljetest.

Esimene koolipäev

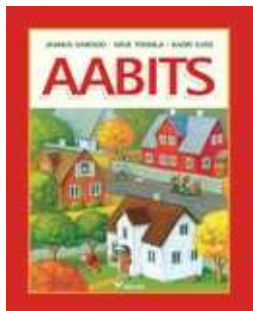
Ma ei kartnud kooli minna. Esimesel päeval mulle tundub, et vihma natuke tibutas, kuid muidu paistis päike. Aktusele tuli minu perekond ka – emme, issi ja õde. Seda, et mulle miski ei meeldinud, ma ei mäleta.

Minu õpetaja

Õpetaja tundus alguses hea ja tore, kuid nüüd on ta natuke karmimaks muutunud. Ta peab vahepeal ju poistega pahandama, kes sõna ei kuula. Tal on blondid juuksed. Õpetaja meeldib mulle, sest ta teeb vahepeal nalja.

Minu koolipäev

Mulle meeldivad kõik tunnid. Kehaline väsitab mind ära, sest me peame mäest üles ja alla palju jooksuma. Muusikas paistab päike aknast sisse ning see väsitab ka mõnikord ära. Muusikatunnis tegime Eleriga rütmis liigutusi, ise mõtlesime välja. See oli tore. Vahetunnis lapsed jooksevad hirmsasti, siis ma ei saa üldse telefoniga kõndida ja rääkida, sest ma ei kuule ju midagi. Muidu on vahetund vahva tund. Vahetunni ajal võime ka teisele korrusele minna, aga me ei tohi seal teisi segada. Eesti keeles tüütab mind lugemine, eriti kui on pikk jutt. Mudilaskooris peab palju tööd tegema, laulma ja liigutusi ka.

Lemmik töövihik on mul aabitsa oma. Mulle meeldib sealt ülesandeid lahendada. Ma teen kodus ise ka oma vihikusse ülesandeid. Siis emme ja õde lahendavad neid.

Meenutused lasteaiast

Lasteias saavad lapsed magada. Koolis on raskemad ülesanded kui lasteaias. Minu arust on lasteaed ja kool mõlemad toredad.

Tuleviku elukutse

Ma veel täpselt ei tea, aga mulle meeldib juukseid lõigata.

Mariia-Elisabeth'i esimene koolipäev Tabasalu Ühisgümnaasiumis

Mariia-Elisabeth'iga vestles õpetaja Birgit Veemaa

Rõõm seebimullidest

Selle põneva tegevuse jaoks vajasisid väikesed Muumide rühma kunstnikud Tibutare lasteaiast paari purki seebimullivedelikku, valget paberit, kleplinti ja erinevaid toiduvärve. Kuna tegevus toimus õues, pidime paberid kinnitama kleplindiga üksteise kõrvale, selleks et parem oleks puhuda.

Igasse seebimullivedelikuga purki tilgutasime paar tilka erinevaid toiduvärve ja segasime kõrrega purgi sisu korralikult läbi. Kui kõik valmis, võis maalitöö alata.

Selleks oli vaja lihtsalt kõrreke seebivette kasta ja niimoodi puhuda, et seebimullid lõhkesid paberil järk-järgult, tekitades toredaid mustreid. Ja nii lihtne see oligi!

Erinevaid pilte analüüsid selgus, et tööprotsess pakkus lastele palju lusti ja põnevust. Lapsed lasid oma loovusel ja fantaasial lennata. Seega tekkis paberile nii imelisi lilleõisi, linde kui ka loomi.

Muumide rühma laste kunstinäitusel „Rõõm seebimullidest“ (juhendaja allakirjutanu) saab iga külastaja avastada imelisi värve, mustreid ja kujundeid.

Näitus on avatud Tallinna Sikupilli Keskkooli raamatukogus.

Muumide rühma õpetaja Helin Laimets

ÕPIME ÕUES

Peame ka sel aastal oluliseks ühendada mängu ja õppimist õuesoleku ja liikumisega, et kujundada lastes elutermeid harjumusi. Meid ümbritsevad loodusrajad, looduspark, mererand võimaldavad erinevaid üritusi laste igakülgse arengu toetamiseks.

Rubriigis „Õpime õues“ saate lugeda tibutarelaste tegemisi ja õpetajate soovitusi õuesõppe raames.

Õuesõppe muljed lapsevanema pilgu läbi

Sellest, et lasteaiapäeva jooksul on õues taas midagi vahvat ja harivat ette võetud, kuulen oma lastelt tihtilugu. Eredamatel puhkudel saab see selgeks juba lasteaeda järgi minnes, sest ega muljed kannata ju oodata. Mõtlen alati, kui tore on see, et õpetajad tahavad ja oskavad leida loomulikus keskkonnas aktiivseid võimalusi, mis on ühelt poolt harivad ja ergutavad loovust, teisalt kannavad olulisi väärtusi ning kolmandaks on emotsionaalsed, kinnistades suurepäraselt teadmisi, oskusi ja hoiakuid. Emotsiooniga tehtu jääb ju meelde.

Üks seesugune õhinat tekitanud sündmus oli Naksid retk koolimaja taha metsa, kus ehitati koos putukatele ja ussidele puupulkadest ülekäiguradasid ja tunneleid, et nad turvaliselt üle tee saaksid. Kui vanaema Norale sel päeval lasteaeda järgi läks, sai ta koheselt teada, et õhtused plaanid tuleb ümber mängida ning järgmised tunnid veedetakse ei kuskil mujal kui koolimaja taga metsas. Nora organiseeris metsaminekuks sobilikesse riietesse ka väiksema õe ja onutütre, pakiti kaasa võileivad ja võeti suund metsa. Kuna selgus, et vahepeal olid mitmed varem püstitatud rajatised jäänud tervisejooksjate ja jalutajate jalge alla, siis esimese pettumuse järel algas käbe parandustöö – mõõdeti pulki, vooderdati radu jne. Projektijuht Noral oli palju tegemist, sest lisaks ehitamisele tuli jagada nõu ja selgitusi vanaemale ning aegajalt manitseda ettevaatlikkusele ja tähelepanelikkusele väiksemaid, et rajatisi kogemata segi ei paisataks ning putukaid jalge alla ei tallutaks.

Tegutsemisrõõmu oli kõigil ja seda oleks jätkunud veelgi, kui väiksemad 2 tunni pärast kodu poole poleks hakanud kippuma. Hiljem sain mina kodus osa loengust, milles viidati mitmel korral olulisele allikale stiilis „sina võibolla veel ei tea, aga Sirje rääkis, et ...“. Ja tööpoolest, mõnikord ma tõesti ei olegi kõige kursis, mida Sirje, Anneli või teised õpetajad juba teavad.

Teine minuni jõudnud spontaanne õuesündmus oli küll kurvemat laadi, ent kandis mu meelest samuti hästi olulist tähendust, puudutades usutavasti kõiki osalemas olnud lapsi. Nimelt maeti ühiselt linnukest, kelle lapsed lasteaiaterriitorimilt hukkasaanuna leidsid. Toonis, millega Nora mulle õhtul toimunust ülevaadet andis, oli tunda empaatiat, aga ka asjalikkust ja teatavat uhkusetunnet. Linnu matmise rituaal, milles lapsed ise aktiivselt osalesid, oli olnud südamlilik ja ehe, ent samas mitte liiga traagiline. Pigem aitas toimunu lastel looduse ja elu- surma seoseid paremini mõista ning mis veelgi tähtsam, õpetas taas lugupidamist ja hoolimist. Mul oli väga hea meel, et õpetajatel oli läinud korda üks õnnetu seik sedavõrd kenasti ja õpetlikult lahendada.

Toremaid näiteid harivatest õuetegevustest, mis laste kaudu meie koju on jõudnud, võiks loetleda veel ja veel ning mul nende muljete üle alati väga hea meel. Rõõmu valmistab just see, et olulised väärtused ja teadmised osatakse viia lasteni neid loovalt kaasates. Aitäh selle eest!

*Eva-Maria Kangro
Nora (Naksid) ja Heti (Sipsikud) ema*

Ise tehtud – hästi tehtud!

„Sügis aias“ nädala lähenemisel mõtlesime, mida põnevat lastega teha. Ehk prooviks salatit teha? Millist?! Kas lapsed seda pärast ka söövad? Hea küll, kui ei söö, sööme ise ära, sest lõpuks eesmärk pole ju kõhtu täis saada, vaid oluline on ise katsetada lõigata ning võrrelda erinevate köögiviljade lõikamist (millist kergem, millist raskem).

Tegudele! Viie kaupa said lapsed võimaluse tükeldada paprikat, kurki, tomatit, tilli. Kohe ilmses ka see, kes on varem kodus noaga tegutseda saanud ja kes mitte. Mõni laps oli ikka väga osav! Lõigati mõnuga ja kui me arvasime, et tükid võiksid suuremad olla, siis lapsed olid ülipüüdlikud ja salat valmis lausa täiuslik! Siinjuures leidsid lapsed, et paprikat oli kõige raskem ja kurki kõige kergem tükeldada.

Saputasime soola peale ja segasime, kõik said lusikad ning võiski proovimisega alustada. Kõik sõid ja kiitsid, nõudsid aina juurde, ainult üks poiss valis salatit välja kurgi ja tilli. Kahtlustel, et lapsed ei soovi köögiviljasalatit süüa, polnud alust. Ise tehtud – hästi tehtud!

Maarja küsis lõpetuseks toredasti: „Kas me nüüd hakkame iga päev salatit tegema?“ Sellest järeldeb, et tehtu pakkus lastele suurt rahulolu ja rõõmutunnet. Sama tunnet tundsid ka õpetajad.

Ja kui „oma kodus“ söök valmis ja äragi söödud, siis on tore külla minna ja vaadata, kas sealne kõhutäis ka nii hea tundub. Et minna täispangale, võtsime ise

kartuli ja kaalika kaasa ning asusime mihkklipäeva tähistamiseks teele Kauri juurde. Meil on juba saanud traditsiooniks 29.septembril (mihkklipäeval) käia kellegi koduaias lõket tegemas, kartuleid küpsetamas ja mängimas. Nii seegi kord!

Isegi päike tervitas meid kaunis Pähkli tänava aias, kus vastuvõtjaks oli Kauri vanaema. Taamal aias ootas laud morsi ja õuntega, keset muruplatsi oli valmis lõkkeplats. Iga laps peitis oma kartulid fooliumi sisse, õpetaja Marianne tegi lõkke üles ja peagi peitsime kartulid küpsema. Põnevuse pärast panime ka kaalikat ja porgandit pakituna tulle.

Aeg lendas, lapsed olid saanud ringi vaadata, ronida, liivakastis mängida, kiikuda ja käia ümber lõkke. Lõpuks sai hakata maitsema küpsetisi – ja need ei jäänud eelmisel päeval tehtud salatite alla. Vaatamata kuumusele ja kartuli tahmasusele paluti seda maiust veel ja veel – või peale ja ampsti oli kartul põses. Maitseid ka kaalikas ja porgand ning punapõksed kodusiaa õunad lausa kutsusid sööma.

Nii selguski, et toit, mille valmimisele oled ise veidikenegi kaasa aidanud, maitseb alati ja igal pool hästi.

Aitäh Kaur-Hendriku vanematele ja vanaemale, kes meid lahkesti vastu võtsid!

Mikide õpetajad Liis Kittus ja Anneli Tammik

Muumide avastusretk

Mida kõike võib sügisel metsast leida ja avastada! Selleks tuleb ainult silmad ja kõrvad lahti hoida. Ja seda kõike muumikad juba oskavad.

Esimeseks üllatuseks avastusretkel oli onni leidmine. Kohe ristiti see laste poole metsamoori onniks. Et onn oli mahajäetud ning jättis räsitud ja väsinud ilme, otsustasid muumipoisid seda kohe uuendada hakata. Tassiti ja rassiti mehe moodi. Muumitüdrukud, kes taastamistööl ei osalenud, hakkasid mängulõkke kohta meisterdama, et siis töökatele poistele midagi „suupärast“ keeta. Mängu käigus leiti ka pada. Mis siis muud, kui pajale nõor külge, lõkke kohale rippuma ja söögitegemine võis alata. Menüüs oli seene-sambla segasupp maitseürtidega.

Laste mäng sai sellise hoo sisse, et raske oli neid lasteaeda tagasi meelitada. Kompromissiks lubasin lastele nädala lõpus retke kordust.

Muumikatele on tavaks saanud midagi õuest ka kaasa võtta. Nii ka seekord. Võeti kaasa põneva kujuga oksi ja puunotte ning natuke sammalt.

Rühmas natuke meisterdamist ja nikerdamist ning valmis nad saidki. Vaata! Kas Sina, armas lugeja, tunned siin kedagi? Kui ei, võin Sulle öelda, kes need tegelased kõik on.

Rähn Ruudi, tüügassiga Ro, kala ja kaamel, kellel nimi veel puudub. Ehk oskad Sina neile nimed panna.

Kõik tegelased on oma koha leidnud muumirühma loodusnurgas ja ootavad järgmist avastusretke, et sõpru endale juurde saada.

Kohtume siis juba uute avastusretke tegelastega järgmises Kuldmunas.

Muumide õpetaja Helin Laimets

Just niisugust nädalateema nimetust võis lugeda Muumide stendilt septembrikuu teisel nädalal. Tervis on see, mis on meie kõigi jaoks väga oluline, ole sa suur või väike. Laste jaoks tähendab terve olemine eelkõige rohkelt väljas mängimist, liikumist ja sportimisvõimalusi. Nii alustasimegi esmaspäeva vestlusega spordist. Lapsed rääkisid, millega nad suvel tegelesid ja kuidas me saame oma organismi terve ja tugevana hoida. Jutuajamise tulemusena võisid kõik imetleda rühma seinu kaunistavaid vahvaid joonistusi, mis valmisid kunstiõpetaja Ave juhendamisel.

Kolmapäevaks oli Naksid rühm välja kuulutanud Tibutares tervisepäeva, mille raames toimus ka tervislike võileibade näitus.

Otsustasime oma rühmas, et meie proovime võileibade tegemisega ise hakkama saada. Nii tulidki lapsed hommikul lasteaeda, kellel kurki-tomatit, paprikat-peteselli, juustu- vorsti või mida kõike veel kaasas oli. Meie kõigi rõõmuks olid Claudia ja Eliise Maria emad küpsetanud ürituse tarvis koduleiba, mis kogu rühmaruumi kohe meeldiva lõhnaga täitis. Enne veel kui võileibade tegemise kallale asuti, jutustasid lapsed, kuidas üks või teine toiduaine meie organismile kasulik on. Ja mis siis võib juhtuda, kui meie keha ei saa vajalikul määral toitaineid.

Ja siis see töö algaski! Ene ja Marju käes pidi nuga üsna kiiresti välkuma, et kõik porgandid, paprikad, kurgid ja tomatid viilutatud saaks, sest ega kellelgi ju aega oodata olnud. Tore oli jälgida, kuidas lapsed arutlesid omavahel, mida on kasulikum leivale panna või kuidas jääb võileib huvitavam ja isuäratavam. Nii saidki leivad endale silmad, suud, ninad, kõrvad ja mida kõike veel põnevat välja ei mõeldud! Virgematel valmis veel teinegi võileib enne kui need kõik kunstiklassi näitusele sõidutasime.

Näituseruumis oli laudadele juba ridamisi asetatud kaunilt kujundatud võileibu! Lastel oli uudistamist ja arutlemist hulganisti. Igaüks valis välja oma lemmiku, mis just temale kõige põnevam ja ka tervislikum tundus.

Peale lõunauinakut ootasid laual lapsi maitsvad võileivad, mis kõigile ülihästi maitsesid.

Tervisenädala lõpetasime reedel seenemetsas.

Kuigi tibutas veidi vihma, olid kõik lapsed seda meelt, et metsaskäiku ära ei saa küll jätta. Niisugune ilm just panebki seened kasvama. Kaasas ämbrid ja noad suundusime oma pokumetsa poole. Vaevalt kohale jõudnud, märkas Caspar juba pisikest pruuni mütsiga mehikest. See oli ilus puravik, mis meid metsas esimesena tervitas. Nüüd läks alles hasart lahti! Lapsed hõiskasid üksteise võidu ja teatasid oma leidudest. Muidugi pidid õpetajad igale seenelisele vastama, kas see on söögiseen või mitte, kas seda võib ämbrisse panna või tuleb metsa jätta. Ühiselt said tuttavaks nii mõnedki seened, mida enne ei tuntud, kuid mõned seened tulid metsast kaasa võtta selleks, et raamatu abiga neile õige nimi leida. Ei läinudki väga palju aega, kui meie ämber oli seeni kuhjaga täis saanud. Kui ilus punaste täppidega kärbseseene -perekind sai ka imetletud, läksid äkitselt taevaluugid valla ja puude vahelt sadas seeneliste selga tõeline sügisvihm. Polnudki muud teha, kui kiiresti tagasitee jalge alla võtta. Ja nagu metsast tülles ikka, vajasid ka need seened ülevaatamist, enne kui neist seenerooga saab. Õpetaja andis igale soovijale pintsli, millega metsapraht seentelt ära pühiti ja hoolega uuriti, kas ühtki ussikest sinna elama pole asunud.

Lõpuks olidki kõik seened puhtad ja paistis, et saaki jätkub kohe korraliku prae jagu.

Seeneralli lõpetasime esmaspäeval, kui laual seisis reas kolm seenepurki. Igas purgis erinevalt valmistatud road, mida nüüd julgemad ka maitsesid. Enamusele meeldisid või ja sibulaga praetud seened, mõni laps aga pidas lugu marineeritud seentest.

Kuigi seened just kõikide laste lemmikud toidulaual ei ole, jäi kõigile alles rõõm ja positiivsed elamused sügisest metsaskäigust ja nii mõnigi tarkusetera tervislikult lõppenud nädalast.

Seenepoiste mütsid

Mõhhailo Stelmahh (Tõlge: Leelo Tungal)

Uhked olid seenejütsid –
isa ostis neile mütsid.
Seened, kikivarvul seistes,
äratada tahaks teistes
kadedustki. Isa aga
hüüab: „Peitu kribinaga!
Lapsuke on metsas seenel!“

Muumide õpetaja Marju Kuusmaa

Külaskäik Rannamõisa lasteaeda

Juba kevadel idanema pandud mõte sai teoks sügisel, kui õpetaja Sirje kutsus tibutarelasi Rannamõisa lasteaeda kaema. Sealsetel inimestel on hulgaliselt kogemusi õuesõppe alal, mida oldi meeleldi nõus jagama. Kuna oleme terviseedendajad ja lasteaia üks põhieesmärk on seotud õuesõppega, siis sobis see nagu „rusikas silmaauku“.

Asi oli otsustatud, õpetaja Sirjel ettevalmistused ja kokkulepped tehtud ning 20.septembril kell 12.40 asuti teele – agaramad jalgsi või jalgrattaga, laisemad ja väetimid autoga.

Kohalejõudnuid tervitas sealse lasteaia juhataja Margit Toomlaid, kes tegi meile ekskursiooni õuealal. Lahke perenaine näitas toredaid taimekaste rühmade akende all, kus lapsed kasvatasid koos õpetajatega taimi, vahvat ja veidi salapärast lõkkeplatsi aia taga, mängumaad ilusate majakeste ja liivakastidega ning tagaõue, mille kauges servas seisis majake, kus rannamõislased käivad tarkust taga nõudmas, ilusaid asju meisterdamas ja kus neid aeg-ajalt ootab Metsamoor.

Meilgi vedas, Metsamoor (õpetaja Aime Paeveer) oli kodus ja kutsus meid julgesti edasi. Ta jutustas meile liigutava loo sipelgatüdruku elust. Saime sipelgatest teada palju uut ja huvitavat. Õnneks polnud majakese perenaine kade ja me saime näha, mis peitus salapärase kapiuste taga. Nägime seal erinevaid kogumeid õuesõppe läbiviimiseks looduslikke materjale ja abivahendeid (kivid, käbid, puit, kastekannud, kühvliid, ämbrid, luubid jne). Silma jäi seinal rippuv puidust ilmavaatlustabel,

mille otstarbeks polnud mitte ainult ilma määramine, vaid ka laste vaatlus- ja eneseväljendusoskuse arendamine. Taamal laual seisis mikroskoop, kus sai jälgida sipelgat – küll oli kõik selgesti näha: jalad, keha tundlad. Naeratuse suule tõi pilguheit kaunitult värvitud puupakkudele, kus vaatasid vastu erinevad putukad-mutukad ja taimed. Pilku köitsid lae all rippuvad tuuletugevuse mõõtmiseks pandud liikuvate tiibadega kajakad.

Vaatamist ja kuulamist oleks olnud kauemakski, kuid juba kutsus Metsamoor meid elus sipelgaid uurima. Selleks kasutasime luupi. Oli huvitav küll!

Edasi oli aeg lasteaeda sisse minna. Fuajees naeratas meile vastu majandusjuhataja Sigrid. Ta palus meid teele ja pirukale, mis mõlemad olid ütlemata maitsvad, sest mis ise tehtud, see hästi tehtud (aitäh kokatädile!).

Slaidiprogrammis saime veel aimu Rannamõisa lasteaia tegemistest õues ja toas.

Lõpuks tegime tiiru ka majale peale, et tutvuda rühmade, saali ja galeriiga. Viimases oli väljapanek laste enda pildistatud fotodest – no täitsa profid ja kui toredad pealkirjad!

Siis oli aeg minna. Tänuõnad huuli, lahkusime meeldivate muljetega Rannamõisa lasteaist. Aitäh vastuvõtjatele külalislahkuse eest! Aitäh Sirjele idee ja organiseerimise eest! Oli tore ettevõtmine!

Mikide õpetaja Anneli Tammik

Lehemäng

Eesmärgid: tutvustada erinevate puude lehti.

Vahendid: erinevate puude lehed, korvid.

Mängu käik. Lapsed otsivad erinevate puude lehti. Valitakse välja lapsed, kes kehastavad puid ja kelle juurde tuleb koguda ühe kindla puu lehed. Märkuande peale puistavad „puud“ oma lehed laiali. Ülejäänud lapsed katsuvad lehed uuesti üles korjata ja õige puu juurde korvi viia.

Liikumisõpetaja Anna Sõord

Kõikide mõistatuste vastustest on õuesõppe lehekülgedel juttu.

Mõista, mõista...

1. Tulid mehed kirvesteta, ehtasid maja nurkadeta.
2. Kõik armastavad teda, kõik tarvitavad teda, kõik kardavad teda.
3. Mees tõuseb mulla alt, kübar peas.
4. Üks ema, üheksa last.
5. Punane poiss, rohelised juuksed.

Tervisenädala raames sai igas rühmas otsitud üheskoos vastuseid erinevatele küsimustele: Mida peab laps sööma ja tegema, et ta oleks terve ja rõõmus?

Millised toidud ei ole tervislikud ja miks ei ole? Miks on lapsele kasulikud just värsked puu-, juur-, ja aedviljad?

Töö käigus tekkis Nakside rühmal mõte, kui õige paluks lapsi, nende emmesid ja issisid, õpetajaid ja õpetaja-abisid appi ning korraldaks koos ühe toreda tervislike võileibade näituse. Selle näitusega tervitaks ka saabuvat sügist, sest see aastaeg pakub meie toidulauale rohkelt tervislikku ja maitsvat. Mõeldud, tehtud.

Oi seda signinat ja saginat, mis siis kodudes lahti läks. Vaja koos plaani pidada – mida teha, millest teha, kokaraamatuid uurida, arvutist ideid otsida ja loomulikult poodi minna. 15.septembri hommikul lõhnasidki rühmad isuäratavalt toredatest võileibadest. Huvitav, miks Muumide lastel pole hommikul lasteaeda tülles kaasas võileibu, tundsid paljud huvi. Aga sellepärast, et nemad olid ainuke rühm, kes valmistasid ise rühmas võileivad õpetaja Marju ja õpetaja-abi Ene abiga. Isegi leiba nad ei ostnud poest, vaid emad ise küpsetasid. Ise tegi võileivad lasteaias ka A-rühm.

Edasi rändasid kõikide võileivad kunstiklassi näitusele. Näitusekülastajate emotsioonide põhjal võis järeldada, et nii väikestele kui ka suurtele see üritus meeldis. Peale lõunauinakut aga kadusid need võileivad iga omaniku kõhtu.

Sellega polnud pidu veel läbi. Nüüd ruttu saali, sest seal tahtsid lastega trallitada ja tarkuseterasid jagada Sügis, Mihkel ja Madis. Nooremate rühmade lapsed aitasid koos Mihkli ja Sügisega ära ajada kõik sääsed, keda Madis kohutavalt kartis, sest ta ei teadnud, et peale Madisepäeva nad ise kaovad ära. Järgmisena pandi end korralikult laulumängu abiga soojalt riidesse ning mindi Madisele ja Mihklile appi lehti korjama. Sügis aga puistas need jälle ja jälle laiali. Lõpuks said lapsed üheskoos Sügisest võitu ja õu saigi puhtaks. Mis siis nüüd? Vihma sajab! Ruttu vihmavarju alla! Õnneks ei saanud keegi märjaks ja üheskoos sai hakata Madisele leiba küpsetama, sest ta sai viimaks aru, et ainult pulgakommi süüa ei saa.

Peale vihmasadu olid hakanud seemned kasvama ning lapsed läksid seemele.

Seente all ootas lapsi Sügis poolt üllatus – kaalikad – oi, kui maitsvad ja tervislikud. Oligi aeg rühma minna, sest ukse taga ootasid Madise, Mihkli ja Sügisega kokkusaamist juba veidi vanemad lapsed.

„Kus rühmas küll nii pikad lapsed käivad?“ tunti huvi külaliste vastu.

Need olid õppurid Saksamaalt, kes plaanivad õppida lasteaiasõpetajateks.

Nende sooviks oli näha, mida tehakse Eesti lasteaias ja ka koos meiega veidi mängida.

Juba sooviski Sügis lastelt teada, mida tervislikku ta neile alati toob ja loomulikult kõik teadsid. Laul sai vaevalt lõppeda, kui Madis ja Mihkel hakkasid koos lastega tegema kokkuvõtet sügistöödest ja siis selgus tõsiasi, et viili veel põllult koristamata. Üheskoos mindi nüüd rukist lõikama. Järgmises mängus kaaluti viljavihud ära ja viidi veskisse, et jahu saada, millest peo lõpus pidulauale pidusai küpsetati. Mängude vahepeal selgitasid Madis ja Mihkel lastele madisepäeva- ja mihklipäeva kombestikku ja traditsioone. Poleks Madis Mihklile meelde tuletanud, et ka loomad peavad Mihklipäevaks laudas olema, oleks hundid need küll nahka pannud. Lõpp hea, kõik hea – lõpuks olid ka loomad laudas, kuigi vahepeal tundus, et neid ei saagi lauta ja hundid söövad kõik ära. Ka selle peo lõpus valmistas Sügis üllatuse lastele ning kostitas neid kaalikatega, sest Mihklipäeva pidulaualt ei tohtinud puududa kunagi kaalikasküpsetatud kaalikas. Siinkohal tänud Mare ja Sulev Rennig'ule, kelle koduaiast need mahekaalikad pärit olid.

Kõikidest mängudest võtsid aktiivselt osa ka külalised Saksamaalt. Tundus, et nad olid juba eesti keele selgeks saanud, sest nad olid kõigiga nii sõbralikud ja vahetud, rõõmsameelsed ja tegusad. Teise poole peost viisidki läbi meie külalised, kes laulsid ja mängisid lastega. Milline vaikus oli saalis, kui nad jutustasid lugu karupoisist, kes endale uut loomaaeda otsis. Huviga kuulati ja jälgiti külaliste tegemisi ja Tabasalu Ühisgümnaasiumi saksa keele õpetajat Krista Savitschit, kes kord rääkis eesti, kord saksa keeles. Hästi põnev oli, aga õues toimetamised ootasid oma järke.

Tänud kõikidele osalejatele!

Kindlasti sai päris sügis meie tõeliselt emotsionaalse ja tervisliku tervituse kätte!

Lapsesuu

Kristjan (3a10k): „Mul on uued sokid.“
 Õpetaja: „Mis vanade sokkidega juhtus?“
 Kristjan: „Vanad läksid nii mustaks, et ei saanud pestagi.“

Gerda (3a10k): „Tead, mul on endal rinnahoidjad ja küünekaunistused.“

Tervisenädal. Lapsed nimetavad, miks neil on suu, silmad ja kõrvad. Õpetaja küsimusele, milleks on meil nina, vastasid lapsed: „Nuuskamiseks.“
 Õpetaja teistkordse küsimise peale ütleb Roberta (4a): „Hingamiseks.“

(kogus Sipsikute rühma õpetaja Pirje Kurvits)

Tibude rühma laste arvates kasvab porgand metsas puu otsas ja jänkud söövad seda.

Tibutare HOOLEKOGU 2010-2011

Tibude rühm – **Allan Lipp**
 Piilude rühm – **Hallar Ränk**
 Krõllide rühm – **Kärolin Hunt**
 Nakside rühm – **Danel Hein**
 Mikide rühm – **Ringa Lek**
 Muumide rühm – **Kaarel Lassel**
 Kiisude rühm – **Jana Karilaid**
 Sipsikute rühm – **Raul Tomberg**

Need tublid inimesed on rühma hääl hoolekogus.

Mõistatuste vastused

1.

2.

3.

4.

5.

Raamatunurk

Seekordse raamatunurga sisu on TEA Kirjastuselt, kelle on ilmunud raamatuid, kust leiab rohkelt ideid, et pimedatel sügisõhtutel midagi uut ja põnevat meisterdada.

- Kõik lapsed armastavad voolida. **Juta Hiipo** raamat „**VOOLIMINE JA LÕIKAMINE**“ läheneb voolimisele hoopis teise külje pealt kui me harjunud oleme. Et voolimine põnevam oleks, võtkem kasutusele käärid...

- Marin Kiuru** raamatust „**KESKKONNASÕBRALIK KÄSITÖÖ**“ leiab ideid, kuidas kasutada paberimassi käelises tegevuses ning juhatab käsitööhuvilise jääkmaterjalide imelisse ja mõõtmatusse maailma.

- Pallidega mängib meelsasti nii kaheaastane kui täiskasvanu. Selleks, et alustada pallitegu, pole vaja mingeid keerulisi materjale. **Merle Nurms**'i raamatu „**VAHVAD PALLID**“ abiga õpid, kuidas teha paber-, niidi-, vatiini-, võrgu-, lõnga-, vildi-, lapi-, soki-, naha- ja riidepalle.

- Margit Harf**'i raamat „**SÄÄSTUPILLID**“ aitab lasteaiaõpetajatel ja lastevanematel loovuse kaudu arendada lapses loodussõbralikkust. Raamatus on juhendid ja soovitused lõbusate ja lastepäraste pillide meisterdamiseks.

Septembrikuus toimunust

- **1.septembril** tähistasime A-rühma eestvedamisel **teadmistepäeva**
- **13.ja 14.septembril** kogusid õpetajad teadmisi **eesmärgistamisest ja planeerimisest** (koolitas õppealajuhataja Kaire Kollom)
- **15.septembril** toimus Nakside rühma eestvedamisel üritus „**Tervislik tervitus sügisele**“ – tervislike võileibade näitus ja mängupidu (artikkel Kuldmunas)
- **15.septembril** külastasid meie lasteaeda tulevased lasteaednikud **Saksamaalt**
- **20.septembril** vaatasime Teoteatri etendust „**Linalakk ja Rosalind**“
- **20.septembri** lõunal külastasid õpetajad Rannamõisa lasteaeda, kus toimus **õppepäev õuesõppest** (artikkel Kuldmunas)
- **29.septembril** külastasid meie lasteaeda Tallinna Pedagoogilise Seminari koolieelse lasteasutuse eriala **I kursuse üliõpilased**, kes tutvusid lasteaia ja osalesid õpetajate Anneli, Annely, Ave, Birgiti, Lea, Marju ja Meelika läbiviidud õppetegevustes
- **Septembrikuu** jooksul toimusid kõikides rühmades **lastevanemate koosolekud**

Üritused oktoobris

- **4.oktoobril** vaatame Loomingulise Ühenduse Oma Lava **etendust „Leivalood“**
- **7.-8.oktoobril** osaleb õppealajuhataja Kaire Kollom TLÜ Rakvere Kolledžis rahvusvahelisel õuesõppe **konverentsil „Õue õppima“**
- **8.oktoobril** külastavad meie lasteaeda taas **TPS koolieelse lasteasutuse eriala I kursuse tudengid**. Ka seekord on külalistel võimalus tutvuda meie lasteaia ja vaadata õppetegevusi
- **Oktoobrikuus** korraldab Piilude rühm meie lasteaia õuealal **koristustalgud „Tibutare Teeme Ära!“**
- **29.oktoobril** külastavad meie lasteaeda **külalised Norrast**, et tutvuda meie lasteaia ja vaadata ka õppetegevusi
- loodame, et **läbirääkimised Tabasalu Ühisgümnaasiumiga** saavad positiivse lahenduse ning toimub **kooliõpetajate kohtumine koolieelikute vanemate ja lasteaia personaliga**

Nädalateemad oktoobris

- **SÜGIS PÖLLUL** – keda kiita leiva eest? räägime, kuidas saab leib meie lauale, miks on leib tervislik, vaatame etendust „Leivalood“
- **SÜGIS METSAS** – sügis värvib looduse kirjuks, aga toob kaasa ka vihma, tuule ja öökülmad. Mis veel sügisel metsas toimub?
- **MINA SÜGISEL – RIETUS** - kuidas tuleb sügisel riides käia, et mitte haigeks jääda – kindad, sallid ja mütsid tuleb kapist välja otsida
- **SÜGIS LINNU- JA LOOMARIIGIS** – uurime, kas linnud juba kogunevad parvedesse, et lõunamaale lennata ning kas loomad sätivad end juba talveunne
- **MINA JA MINU PERE** – igal tibal oma tare, igale lapsel oma kodus – kes on minu pere?
- **MINU KODU JA KODUSED TOIMETUSED** – räägime erinevatest kodutöödest ja -tegemistest
- **KODU- JA LEMMIKLOOMAD** – pereliikmeteks on ka kodu- ja lemmikloomad

KULDMUNA nr 14
November 2010

JUUBELI-ERI

Meie lasteaed tähistab 9.novembril oma 40.sünnipäeva. Sellega seoses on Kuldmuna pühendatud meie lasteaiale.

Oodatud nii vilistlasloom, tagasiside, arvamused, laste jutud ja kunstitööd, õnnitlused jne

Kaastööd Kuldmuna novembrikuu numbrisse on oodatud **29.oktoobriks** e-postiaadressil metoodik@tibutare.ee

Viljakat sullejooksu!

